

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Vikberg.
 Härad: Handbörds. Adress: Furåkra, Kräksmåla.
 Socken: Kräksmåla. Berättat av: Lantbr: Nils Jansson, upf.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1871. i Högskullsocken.

Uppteckningen berör Trollkarlen

Pike Linnhulten.

Sidor: 7-8.

Obs! Här är medverkar även min fader
 Lantbr: Grahk Jansson.

7.)
I södra ändan av Bråhnmåla socken,
Kalmar-län ligger, nära Kalmar-Ekspä-
landsvägen enstaka gården "Linnerhulten".
Den inuehadet vid tiden 1880 av en Bau-
de, som benämndes "Pirke Linnerhulten"
även kallad "Gamle Linnerhulten", ty han
var till ären kommen. "Pirke Linnerhulten"
var "grevligt Trollkunnig, ty det sade,
att han såck sig till Saben, och inuehad-
de stora Svartkonstboken." Nu en Piga,
som tjänade flera år hos "Pirke Linner-
hulten" har farbror Nils hört b.a. följande.
"4. gånger om året på natten kom
till "Pirke Linnerhulten" en stor, svart-
klädd, Herre & gav honom mycket peng-
ar. Pigan måste till dessa möten laga till
en kammare, som gränsade till köket
där Pigan sov; fint pyntad, och på bor-

2.)
det mycken mat och öl och brännvin samt
g. ljus. Pigan gjorde givetvis som hennes
hustru befäl. Strax före den främman-
de herrn kom (troligen Jävulen) så kom-
ma alltid g. stora, svarta hundar in i kö-
ket, och dom skulle Pigan giva sänder-
skuret bröd och god mjölk i ett träfat,
så länge dom orkade äta. Sen härdes, som
en härd väderil, så huset skakades och
unga steg på förstubrån och främling-
en innerlöt sig med "Rike Linnerkulka"
i kammar en. Luckorna för de g. fäst-
ren vara väl tillslutna, så det var o-
möjligt att se in i rummet. Obs! Men pi-
gan låg vid ett sådant möte i sin pin-
maroffa i köket, som var märkt. Han
varnade då att litet ljus frängde ut
genom ett litet kvisthål i dörren, som

vetke åt köket till. Flickan var myfiken och steg upp i blatta "Parken" (Linnet) och så försiktigt in genom det lilla kvisthållet. Sen berren, som satt till Bords såg gruvelig ut. Han var stor, så han räckte upp i taket, trots att han rätt han hade stora, verkhängande öron, som en gammal "Orme" (Förgalt) och horn i huvet. "Linnetullen" passade sin gäst vid bordet. Främlingen tycktes vara väldigt hungrig. Ty han åt slett på den myckna maten. Sen tog han fram en stor säck och fyllde de tomma kärlen på bordet med "Pölpengar" (silverpenningar.) Så hördes åter den starka vädersten och främlingen gick ut samma väg som han kommit, så slöt den sagan, det!

4)

ACC. N:R. M. 7024 : 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vi skola i det kammande läsa några
nypteckningar om "Pike Linnerhultens
tröskkastor." "Pike Linnerhulten" kör-
de med sina 9. hästar ofta foror till Kal-
mar. I By-socken låg vid den "Örutores
krog" där brukade forobänderna
"Pusta" (pasta) från 9-tiden på kvällen
till kl: 9. på orten, då man fortsatte
färden till Kalmar. En gång när "Lin-
nerhulten" satt inne i krogstugan och
åt blewa hans hästar oskyriga därute,
så han steg upp från bordet för att
lugna dem, vadå han gick ut. Ma-
ten låg på bordet. När han kom in
åter påknade han ett stycke bröd.
Han frågade, "Vem har tagit min köll-
bit?" Men alla nekadde till att tagit köll-
bit. Så sade "Pike Linnerhulten," "Ja prä

5.)
smärt se vem, som tagit min köttbit!"
Så högg han riddan av sin kniv i bord-
skvidan. Så skrek en stor katt till un-
der soffan och kom fram blind på ena ö-
gat. Så sade "Linnerkulten" "Så va väl de
inte var någon annan än du!" Men det
myckna folket, som såg detta bleva alla
"jag förbannade på gubben och sade, är
sådant rimligt, då kunde vatt ett litet
barn, som är oförstånd tagit köttbiten,
s se en skull vara blind på ögat i alla
sina dagar. Vi slår ihjäl dej gobba-sjä-
vel, om du så sant är fäcken själv."
Den gången fick "Pike Linnerkulten" brätt
med att försvinna från "Örnborpkeag."
Det drog samman till allvarligt stryke
för honom, rätt han var gammal.
En annan gång "Linnerkulten" var på

färd till Kalmar, så hade han en slaktad gris i sin stadshäck. Grisen skulle säljas på Stortorget i Stav, som Sedvänja var. Så "Linnerhulten" på kvällen kastade och var i färd med att äta, så kom en okänd person och skulle stjåla grisen i mörkret och bära bort honom. Men fjuren blev ständes med grisen på delen i 3. runda timmar. När "Linnerhulten" kom ut för köra vidare sade han, "Nu ska du ha tack för du har boret på min gris, lägg ner honom i häcken så han & lägg dig!" — En annan gång när han kastade vid samma krag var han ute med ett stort sparrässa och hade då vagn. Vid samma tid var G. av drängarna från Kinskuets-Gods i Präksmåla-socken, även vid "Örentorps krag."

7.)
som hade "en gås oplackad ihop med Bi-
ke Linnerhulten". När den skulle ut och
färdas på morgonen till Kalmar, så
vräkte de 6. Sångarna "Linnerhultens sparras-
salass i vägdiket, så det låg där med
hjulen i vädret när "Linnerhulten" kom
ut. Det var fullt gjort, men när "Linnerhult-
ten" kom ut, sade han, han tra Hüs-
hultadrängar inte kunde se mitt lass,
men de ä' intet i Kalmar in. Sen slog
han ryggen emot lasset och händerna
under sparrarna och sade, "Kom en,
kom två, kom allihop!" Så vräkte
han lasset ut diket, spände för sina
hästar och fortsatte färden. Hüs-
hultadrängar hade kört till "Galghragen", som
låg en mil från Kalmar invid Kal-
mar = Eksjö-landsvägen, där Pustade

8.)
dom. Men när dom skulle fortsätta vidare, så kamma dom ej från plattren. Hastarna voro som "fastskade vid marken." "Linnerhulten" kom och åkte i trav förbi Galgkra-gen med sitt stora sparralass. Linnerhultsdrängarnas hästar svettades på det dröp å dom, där de stoda bundna. "Linnerhulten" överförde dessas kraft på sina hästar, så det var Linnerhultshästarna, som draga "Linnerhultens" lass. Vid kvällen på eftermiddagen, då kom "Linnerhulten" tillbaka från Kalmar. Så sade han åt drängarna, "Nu få j' köra". Någon tid därefter en mörk kväll gick gubben så mycket stryk vid sitt hem att han dog kort tid därefter. I kistan lades en färsk stock, ty det rades att sjävulen tag liket efter kisten "Linnerhulten"; då blev "Hvad över jord."